

Els talpons, un problema de difícil solució

febr. 25, 2022 |

El talpó comú o rata talpera (*Microtus duodecimcostatus*) és una espècie de rosegador que es troba ben distribuïda per tota la península Ibèrica i França. Viu preferentment en espais oberts, com camps de conreu i de fruiters on causa importants danys.

Tots ens hem trobat alguna vegada, i per desgracia, cada vegada més sovint, que tenim talpons en els nostres sembrats, especialment en els cultius d'hivern. I davant la pregunta de què fem ara?, poques respostes ens venen el cap. Fa uns anys, la resposta era clara, però amb la prohibició de l'ús dels rodenticides anticoagulants en l'agricultura, per les seves implicacions a nivell mediambiental, ara la cosa s'ha complicat. En l'escenari actual, fins fa poc, només teníem un producte fitosanitari disponible, el fosfur d'alumini, que per més complicació, es necessitava del carnet de fumigador o que et vingués personal especialitzar per poder-lo aplicar. A més, tenint en compte que el seu cost, que és de com a mínim 200 euros per hectàrea, i que implica a dos operaris, fa poc viable la seva aplicació. Tanmateix, en l'actualitat ja tenim un altre producte disponible, el fosfur de zinc, un producte similar al fosfur d'alumini, però amb un mecanisme d'acció lleugerament diferent, ja que en aquest cas el producte només actua un cop ingerit, amb la qual cosa es limita el risc de la seva aplicació per part de l'operari, fet que només es requereix del carnet d'aplicador de fitosanitaris.

Com a contrapartida als productes químics, i en alineament amb el Pacte Verd Europeu, hi ha les mesures culturals, com les labors per destruir els caus o l'ús de trampes mecàniques. Tot i això, aquestes pràctiques tenen una eficàcia limitada i només es poden portar a terme en moments concrets del cultiu. En un altre nivell, també és recomanable afavorir els depredadors naturals, com algunes aus rapinyaires, establint caixes niu o zones arbrades, que facilitin el seu establiment prop del cultiu. Aquesta mesura no té un impacte directe però si a llarg termini, i pot ser una mesura que pot repercutir molt significativament si es porta a terme a nivell territorial afavorint aquesta renaturalització dels entorns agrícoles.

Altres mesures que poden tenir un paper rellevant, és la sembra de bandes florals als marges per afavorir que els talpons s'hi instaurin i no vagin al cultiu. Aquesta pràctica també està

emmarcada en la millora de la biodiversitat en els cultius, ja que ajuda a conservar i regenerar la diversitat i a reforçar l'equilibri ecològic per millorar la sostenibilitat de l'agrosistema des del punt de vista agronòmic i mediambiental. També afavoreix als pol·linitzadors així com la fauna auxiliar que pot afavorir el control d'altres plagues que poden afectar al cultiu, com poden els pugons.